

חמשה חומשי תורה

עם פירוש

באר התורה

ילקוט מושלם מפירושיהם של הראשונים
ונגדולי האחرونנים בדרך קצרה ותמציתית

רש"י המפורש

פירוש לפירושו של רש"י — מלוקט מגודלי מפרשיו
רש"י בדרך קצרה וקלה משולב בתחום דבריו רש"י

מאה

שלום דובער שטיינברג
בלאמו"ר הר"ר בנימין שליט"א

הוצאת מכון "תורת חיים"
ירושלים תשמ"ז

עדיות ת"א, מחלקת המחברות
הספרייה ע"ש הרכמן בט'
תל אביב,

בעזה"ת**מבוא**

דור דור ודורשו, דור דור ופרשנשו. מאו נתינת התורה בסיני על ידי אבי הנביאים, לא חלף עבר דור אחד מבלי להשאיר אחריו ספרים וחיבורים שונים המארים את העינים בפירושיהם לتورתינו הקדושה. והאף גם כי התורה מפי הגבורה נאמרה, ונכתבה אש שחורה על גבי אש לבנה, לא מנעו בני אדם להרצות עליה פירושיהם, הגותיהם ורעיוןיהם, ולא עוד אלא משובח הוא המרבה לפרש את התורה ולדורשה על דרך האמת, שעליו נאמר דרוש ו渴ל שכיר, ועוד אמרו: אפיקו מה שתלמידיך ותיק עתיד להורות לפני רבך כבר נאמר למשה בסיני (ירושלמי פאה פ"ב).

פירושו של רשי

ברם, הגדול והמקובל שבכלם הוא פירושו של רבן של ישראל, רבינו שלמה יצחקי – רשי, שפירושו נתקבל ונתחבב בכל תפוצות ישראל, ובמרוצת הדורות נעשה פירושו חלק בלתי נפרד מן התורה, ואף גדיי ישראל שהדפיסו פירושיהם על החומש לא הדפיסו את החומש בלי פירושו של רשי. כמו כן זכה רשי שנאוני וגדיי ישראל בכל הדורות עמלו הרבה לפרש דבריו, דבר המוכיח את מدت התפשותו, ואת החשיבות העצומה שיויחסה לו. ויעזין עוד שהספר הראשון-indent> הידוע לנו שבא בדפוס בלבון הקודש הוא פירושו של רשי על התורה שנדפס בשנת רל"ה.

פירוש רשי – מפי הגבורה

כל מקובל ומוסכם הוא שדברי רובינו הראשונים נכתבו ברוח הקדש. ומשום כך כל דבריהם מדוייקים בעלי שם "יתר" או "חסר", ויש ממשמעות מיוחדת לכל מלה וכל ביטוי שלהם. באופן מיוחד מוכלים הדברים לגבי פירושו של רשי היק, אשר אגדות רבות ונفالות נמסרו מדור לדור על תורתו וקדושתו, ועל ההשראה האלקית שנטלוותה לכתיבת פירושו. כך, למשל, כותב רבינו החיד"א בספרו שם הגדולים (ערך רשי): ומשמעות מפה קדוש רב

מבין מפרשי התורה שמטרתם לפרש פשוטו של "מקרא" – בולם, כל מה ב תורה, והעיקר הוא לבאר כל הפסוקים שנראה אליו יש בהם "יתר" או "חסר" וכדו, וכן שילבו הרבה פעמים מאמרי ומדרשי חז"ל בתוך פירושם במקומות שלא יתישבו להם כל אותיות הפסוק על פי פשוטו של מקרא. ויש מפרשים שעיקר מטרתם לפרש את התורה על פי פשוטם של דבריהם, ולקרב את כל העניינים הכתובים בתורה לשכלו הפשט של האנשים, וכן לא מעינו עצמם בדרך כלל שילוב מדרשי ומאמרי חז"ל בתוך פירושם.

דרךם של בעלי התוס' ובראשם רשי' היא, איפוא, בדרך הראשונה, ושלומדים פירשו של רשי' אנו רואים שלענין רשי' הייתה מטרה אחת ויחידה: לפרש פשוטו של "מקרא", וכל המדרשים ומאמרי חז"ל שהביאו בתוך פירשו גם הם אינם אלא לצורך הפשט הנזכר כדי לבאר פשוטו של "מקרא". וכאן במקומות שלא היו מתyiישבים כל האותיות והמלילים שבפסקוק, ועל פי פשוטו של "מקרא" נראה שיש כאן "יתור" או "חסר" וכדו. העדריך לפרש שם על פי דרש מדרשנות חז"ל מלפרש על פי פשוטם של דבריהם. ונכין כאן דוגמא אחת:

בבראשית ב' י"ח כתוב: ויאמר ה' אליהם לא טוב היה האדם לבניו עשויה לו עדר כנגדו. ופירש רשי': לא טוב וגוי, שלא יאמרו שתי רשותות זו, הקב"ה בעליונם ואין לו זוג, וזה בתחוםינו ואין לו זוג. ובמפרש רשי' הסביר מודיע לא נקט כאן רשי' כפשוטו שלא טוב לאדם להיות בלבד, לפי שבפסקוק לא כתוב לא טוב לאדם להיות בלבד, אלא: לא טוב "היות" האדם בלבד, שהוא נראה שהוא לא טוב הוא עניין כלל לעולם, ולאו דוקא לאדם עצמו, וכן פירוש לפירוש המשרש הזה הווה שלא טוב שידיה האדם בלבד, שלא יאמרו וכו'. לעומת המשרש הווה שלא טוב שידיה האדם בלבד, שלא טוב שאר מפרשי התורה בהאנן עוזרא והרדק ועוד, פירשו כפשוטו, שלא טוב לאדם להיות בלבד, וזה מתאים לפростם של "דברים" אבל לא לפשטונו של "מקרא".

לדברינו האמורים אינם מוצאים גם רמז בדברי נכדו של רשי' – הרשב"ם, בפירשו על התורה (ריש פרשת ושב): ישכilio ויבינו אהובי שכל מה שילמדנו רבותינו כי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, אף כי עיקרו של תורה בא למדנו ולהודיעינו ברמיזות הפשט והאגודות וההלךות והדיניות ועל ידי אריכות הלשון... וגם רבינו שלמה אביامي אמר עני הגולה שפירוש תורה נבאים כתובים, נתן לב לפרש פשוטו של מקרא, ואף אני שמואל בן ר' מאיר חתנו עצ"ל נתוכחתי עמו ולפניו, והודה לי שאלו היה לו פנאי היה צריך לעשות פירושים אחרים לפי הפשטות המתחדשים בכל יום. והדברים מפליאים כי

מופלג שקיבל מרבו, דרש"י התענה תרי"ג תעניות קודם שכח פירשו על התורה. וכן מזכיר שם את המסתור המופלאה שמשה רבינו ע"ה נתגלה לו לרשי' בחלים ואמר לו "אשריך שכפירושך לך קיבלת הגבורה". כמו כן מעיד השלה הקדוש (דף קפ"א א' אמסטרדם נח"ת): כי רשי' חיבר את פירושו ברוח הקדוש.

על ההשראה הקדושה שהייתה לו בכתיבת פירשו. מעיד הוא עצמו ורומו לה לעתים רוחקות כמו שאנו מ提אים בפירשו (חזקאל מ"ב ג'): ואני לא היה לי לא רב ולא עוזר בכל הבניין הזה אלא כמו שהראוני מן השמיים.

פירשו של רשי' המיסוד על דברי חכמיינו ז"ל, מחדיר בנו את ההכחיה ואת האמונה שכל מילה ומילה בתורה מדעית בתכלית הדיווק, וכן משראשה בנו את האמונה הטהורה במאמרי ומדרשי חז"ל, שאף שיחת חולין שלהם צריכה לימוד, ומעמיד את הלומד על הכרת האחדות שבין תורה שבב"פ לתורה שבכתב.

פשוטו של מקרא, ופשוטו של דברים.

מיד עם תחילת מלאתנו בובינו לכתוב הביאו בפירשו של רשי' – היה מן הראי להקדים בפני המעין ולהת קויים קצרים וצינויים לדרכו של רשי' בפירשו, וכן את הכללים והיסודות עליהם הושתטו דבריו לכל אורך פירשו לחמשה חומשי תורה – אולם מוקדם עדין לסכם את הנושא הזה. ואיה לקרה סיום הסידרא בשלמותה לכל התורה כולה, יופיע בעזה"ת מבוא מפורט ונרחב לכל הכללים שעל פיהם ישק כל דבר ודיבור מפирשו של רשי'.

אולם על שאלה עיקרית שהרבה מפרשין רשי' התבלבטו בה, נעמוד כאן בקיצור, והוא: מהו היחס בין הפשט והדרש בפירשו של רשי' ומהו גישתו הכללית פשוט או דרש. שמצד אחד ידועים ומפורטים דבריו של רשי' החומר עליהם רבות בפירשו: "זאנני לא באתי אלא פשוטו של מקרא ולאגדה המישבת דברי המקרא דבר דבר על אופנייו" (בראשית ג' ח'). וכן: "זאנני לישב פשוטו של מקרא באתי" (שם ל"ג ב'). וכיוצא באלה פעמים רבות ולעומת זה מוצאים אנו שהוא מפרש פסוקים רבים על פי דרשו חז"ל בагדות.

והנה כشنעמיך בפירושיהם של מפרשי התורה, נבחן בשתי גישות יסודיות השונות זו מזו: א) פשוטו של מקרא, ב) פשוטם של דברים. הא' היא ההבנה בפשט הכתובים גם אם אינם זהים פשוטות דעתם בני אדם. והב', ההרגשה בהבנת תוכן העניין שאינו כפוף לדיקוק לשון הכתוב דוקא. יש כמובן

באר התורה

אף שכאמר נתקבל פירושו של רשי על התורה כאבי המפרשים וכל הדורות הלומדים את התורה הכתובה מתיינקות של בית רבן ועד זקנים יושבים בישיבה נתמכים על פירושו, אולם אין להכחיש לעובדא שלא הרי פירושו של רשי על התורה כהרי פירושו על הש"ס, שבעוד שפירושו על הש"ס הוא יחיד ומיחוד באופן פירושו – הרי בפירוש המקרא נתחכרו הרבה פירושים מגולי הראשונים שגם הם כתבו על דרך פירושו של רשי וכן אף ערך בפירושינו שהוא פירוש מלוקט שיכיל בו תמצית דברי המפרשים הוספנו את פירושינו שהוא פירוש מלוקט שיכיל בו תמצית דברי המפרשים הגדולים והידועים, בדרך קצורה וקלה, כדי להקל על הלומדים והמעינים מאות ספרים להקל בהבנת דבריו, [ומנה אותם הרוב יעקב משה טולדאנו בספרו – מחברתו "אפרילון"], כל אחד לפי דרכו להAIR עינינו במאור תורה של רשי, שכל טיפת דיו מקולמוס צריכה לימוד עיון רב בכידוע לכל, עד אשר ילאו עיני המעין לחפש בריבוי הספרים.

ופירושנו זה נקבע בשם "באר התורה" אשר נשמו בן הוא, לבאר את התורה ע"פ רבבי רובותינו הראשונים, הללו הם: הרס"ג, הראב"ע, בעלי התוס', רד"ק, רמב"ן, חזקוני וספרנו, וכן מגולי האחרונים בהאורים החכים, הגרא", המלב"ם והנצ"ב ועוד.

מלאת העריכה של פירוש זה הייתה קשה וכבדה, מחשבה רבה הושקעה בה בבחירת הפירושים המתאימים. ואף שבתחילה התלבטתי רבות וכליותי יstoroni מי אני ומה אני שאכريع ואבחן בין פירושיהם של עמודי עולם ראשונים כמלכים אלו, ואף מאלו הפרשנים הגדולים של הדורות האחרונים. אולם, אחר התיעוזות עם גibili תורה ומחנכים, שמתי לפני יסודות אשר על פיהם קבעתי איזה פירוש לבחור, והם: *שייהה הפירוש הכרחי הבא לישב קושי שמתעורר תוך כדי לימוד. וכן שייהה קצר ללא צורך בהקדמות, ובעיקר שייהה הפירוש קל ומובן לכל, ושווה לכל نفس. בדרך זו השתדלתי לכתת כל אורך פירושי זה. ואף שעתיד אני ליתן את הדין על כל פירוש טוב ונאה שהתעלמתי ממנו, אולם אילו היהי מביא כל הפירושים לא היה למפעלי וזה שום ערך שימושי מעשי עקב הריבוי העצום.*

* * *

לשני הפירושים – "באר התורה" על התורה. "ורשי המפורש" על פירוש רשי – צירפנו את הפירושים עם דברי הפסוק ודבריו רשי,icasiotot החומר והרשי מודגשת, יהדי הופכים למקשה אחת, כי מתוך הנסינן, ובהתיעוזות עם מחנכים גibili תורה – היא הריך הנכונה להקנות את

במברט שטחי נראה שיש כאן בדברי הרשב"ם בויכוח בין לבין רשי, אותו וייכוח בין שתי האופנים הנ"ל: פשטוט של מקרה ופשטוט של דברים.

וכן ייעדו דברי רשי עצמו שכותב: ואני לא באתי אלא לפרש פשטוט של מקרה "ולאגדה המיישבת המקרא דבר דבר על אופניו", (בראשית ג' ח').

רשי המפורש

אם כי התורה ופירשו של רשי הם כתורי רעין דלא מתפרשין, וקשרים זה לזה בשלחת בתפילה – אף על פי כן נוכחו ברבות השנים שדבריו של רשי הם בספר בפני עצמו הטעון עיון ולימוד רב, ובמורצת הדורות נתחכרו מאות ספרים להקל בהבנת דבריו, [ומנה אותם הרוב יעקב משה טולדאנו בספרו – מחברתו "אפרילון"], כל אחד לפי דרכו להAIR עינינו במאור תורה של רשי, שכל טיפת דיו מקולמוס צריכה לימוד עיון רב בכידוע לכל, עד אשר ילאו עיני המעין לחפש בריבוי הספרים.

עיקר הקושי בפירושו של רשי הוא בשלשה: א) שרוב פירושו מיוסד במתירה לסלק ולתרץ קשיים העולמים להטעור תורה כדי לימוד פשטוט של מקרא, ואשר ברוב הפעמים אינם מציין מהו הקושי שאותו בא לסלק, אלא מתחילה מיד בהסבירה הענין באופן שהkowski מתרוץ אגב הרצאת הדברים. ב) פעמים רבים בא לשול פירושים שאינם לו כפשטוט של מקרא, ולא מפרט מה הם הפירושים שאותם בא לשול, ומהו הטעם שדוחה אותם. ג) הקושי עקב הסגנון המקוצר, שעל אף שפירושו נכתב בלשון צחה וכוה ובדיוקנות נפלאה, אבל לעומת בקיצור נמרץ, וזה מכבד על הלומדים והמעינים להבין כוונתו לאשר.

בפירושינו זה דאגנו, איפוא, להשלים את החסר והטעון הסבר והשלמה בשלשת הקשיים האמורים. וזה היה דרכנו לגלוות לפני המעין את האור והחידוש הטמוניים בדברים המקוצרים של רשי, וככמה מכשולות ו Abedi נגף מסתלקים בכך אגב על ידי פנני דבריו היקרים.

ולמעשה כל ביאורי לא משליל הם אלא ליקתי מעשרות ספרים, ובמיוחד היו לי לעינים דבריו של רבינו המזרחי ומעוד גibili הפרשנים בני זמנו, וכן מספרי המפרשים שלאחריו, עליהם תמצתי יסודות, ובחרתי בדרך הקצרה, וכי קווצר שכל וدل הבנתי הסקתי כי הם הדברים המובנים לכל, ושווים לכל نفس.

הדברים בקהלות הרבה. והאף אמנים שכתבנו את הדברים בלשונו המודוברת, וכן בקוצר וכתמציתיות, אבל כאמור כל قولם יסודתם בהררי קדש, ורק שינינו הלשון כפי הצורך, כמו כן לא פשחנו מלאין את מקורו של כל פרט ופרט, כדי שהמעיין יוכל לפנות למקור הדברים אם רצונו כך.

ולהשלמת העניין הבאנו את דברי רשי' במילואם בנפרד, והוא מהחומר ש"מרקאות גROLות" דפוס בומברגו - ונמצא משנת רפ"ד רפ"ו, והוא הנושא שהוא מצוי בדרך כלל אצל גROLי מפרש רשי'.

* * *

וכאן מקוםatri להודות לדידי עוז הרה"ח ר' בצלאל ברוך פרידמן שליט"א. שעבר על כל הספר והעיר העורתי החשובות והנחות, ישר כוחו וחילו לאורייתה, כמו"כ הנסי ברכה לאבי מורי הרה"ח ר' בנימין צבי שליט"א ולאימי מורתה האשה החשובה מרת גיטל תליט"א, ולחמי הרה"ח ר' נח גוטשטיין שליט"א, יאריך ה' ימיהם בטוב ובנעימים ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח מתוך הרחבה הדעת. ומיטב ברכתי אתן לנוות ביתי מרת נחמה יהודית תליט"א אשר עמודה לימני ואפשרה לי לעסוק בספריה זה מתוך מנוחת הנפש והרחבת הרעות, יזכנו ה' לגדל את עצמנו היקרים יוסף שיחי' ומשה אהרן יעקב שיחי' לתורה לחופה ולמעשים טובים, מתוך נחת והרחבה לאיו"ט ולראות דורות ישרים וمبرכים העוסקים בתורה ובמצוות באמת ובתמים כיר"א.

כמו"כ עלי' לעזין כי הוגה הרעיון זה לכתוב ביאור קל על פירושו של רשי' הוא הרב יוסף דוד ויסברג שליט"א ראש המוהלים פה עיה"ק ירושלים, ועל ידו נתעරותי לכתוב חיבור זה.

ובצעתי אבקש מהלומדים והמעינים לדון אותו לcpf זכות, כי חיללה לא חפצתי להזכיר בפירושם של הראשונים והבאים אחריהם, לא באתי לחת ביס דרך ובמים עזים נתיבה, וכל כוונתי אינה אלא להעמיד ציוני דרך ברבטים הקשים והחמורים, לעשות אזנים לתורה, לסייע בידיו הממן העם, מלמדים ותלמידים בהבהת דברי התורה הזאת ופירושו של רשי'. ועם כל זאת שגיאות מי יבין. ומאבי שבשים אבקש שאם שגתי עמי תלין משוגתי, ולא יכשלו כי חבירי ולא תצא תקלה תחת ידי. וכשם שזיכני להגיא עד הולם כן יזכני שאוכל לסייע חיבוריו זה על כל החמשה חמושי תורה מתוך הרחבה הדעת, להגדיל תורה ולהאדירה, עד בית גואל צדק בב"א.

שלום דוב שטיינברג

בראשית

